

Весткі й Паведамленьні

інфармацыйны бюлетэнь Згуртаваньня "ПАГОНЯ"

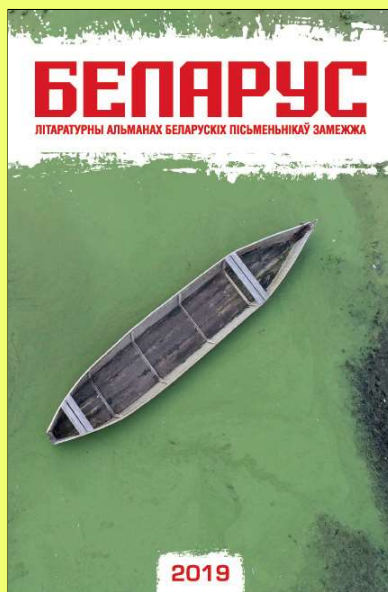
Viestki j Paviedamleñni

Электронны адрас: viestki@mail.com

✉ P. O. Box 3225, Farmingdale, NY 11735

№ 10 (644)

Кастрычнік 2019 г.

Запрашаем на прэзэнтацыю літаратурнага альманаху беларускіх пісьменьнікаў замежжа "БЕЛАРУС" за 2019 год,

якая адбудзецца **2-га лістапада 2019 году** падчас лістападаўскага сходу Згуртаваньня "Пагоня" ў Доме Маракоў на Мангэтане па адрасу: **123 East 15th Street, New York, NY 10003**. Пачатак сходу а **6-й** гадзіне вечара.

На імпрэзу прыйдуць выдаўцы і шмат хто з аўтараў выдання, прысутныя змогуць пазнаёміцца зь імі, задаць пытаньні, атрымаць аўтографы і набыць новы нумар альманаха па зьніжанаму адмыслова для прэзэнтацыі кошту.

Калі ласка, падтрымайце аўтараў і выдаўцоў замовамі і зацікаўленасьцю!

Кошт сёлетняга нумару з дасылкаю ў межах ЗША \$17, з дасылкаю ў Канаду, Вялікабрытанію і Францыю \$20, ва ўсе іншыя краіны сьвету \$22.

Замовы, калі ласка, дасылайце поштаю на адрас:

Marat Klakotski, P. O. Box 3225, Farmingdale, NY 11735 USA

Чэкі выпісвайце на імя рэдактара і выдаўца **Marat Klakotski**.

Замовіць новы нумар, так і ўсе папярэднія, можна і праз інтэрнэт, наведваючы старонку **e-krama.com**. У гэтым, трынаццатым ад часу заснаваньня, нума-

ры прадставілі свае творы наступныя аўтары:

АКУЛІЧ Адам. Успаміны.

ВАРАБЕЙ Ірына. Агухана. Пераклад.

ВОРАНАЎ Віталь. Кароткія гісторыі.

ГРЫГАЛЬЧЫК Пятрусь. Апавяданьне і вершы.

ДАВЫДЗЕНКА Зьміцер. Новыя ўражаньні ад гарадоў. Вершы.

ЗАЙКА Віталь. Апавяданьне.

ЗЯНОН. Вершы, успаміны, зацемка.

КАБАНАВА Сьвятлана. Вершы.

КАВАЛЕЎСКІ Віктар. Абэза срабрыстая. Апавяданьне.

КРАЖОВА Марына. Вершы і Дзёньнік АнаМкара.

ЛАПАТКА Якуб. Пераклады паэзіі і нататкі.

ЛЯКУМОВІЧ Цімох. Апавяданьні.

МАРЦІНС Ванда. Вершы.

МУРЗЁНАК Пётра. Вершы.

ПАЗЬНЯК Галіна. Успаміны.

ПАНІЗЬНІК Сяргей. Памятныя даты 2019 года.

ПРАНЦЭВІЧ Анатоль. Эвангелье для цыганскага барона. Пераклад.

СНАРСКАЯ Іна. Зацемкі-ўспаміны.

СОКАЛАЎ-ВОЮШ Сяржук. Грак-2. Працяг і Дзёньнік Асісты.

ТАРАНОВІЧ Алесь. Кароткія апавяданьні і нарысы.

ХАДАРЭНКА Ірына. Пераклады паэзіі.

ХАЦКЕВІЧ Аляксандар. Змак на ўзгорку. Заканчэньне аповесці.

ШАМЕЦЬКА Юрась. Вершы розных гадоў.

ШАТЫЛОВІЧ Дзьмітры. Мая першая замежная экскурсія. Успамін.

ШЧУР Макс. Грамадзянская лірыка.

ЭСЬПІНОСА РУІЗ Анхэля. Маёй душы дзьмухавец. Паэма.

ЯКІМОВІЧ Валянціна. Зацемкі-ўспаміны.

Верасьнёўскі сход Згуртаваньня “Пагоня”

У суботу, 21 верасьня, у Доме Ма-
ракоў на Мангэтане прайшоў
чарговы сход Беларуска-Амэ-
рыканскага Згуртаваньня “Пагоня”.
Напачатку сходу старшыня арганізацыі
сп. Віталь Зайка распавёў пра нядаўнія
імпрэзы “Пагоні”, а таксама пра пляны
на бліжэйшыя месяцы, у тым ліку прэ-
зэнтацыю альманаху “Беларус” за 2019
год, што мусіць адбыцца 2 лістапада.
Сп. Зайка коратка апісаў мэты й прын-
цыпы арганізацыі для тых, што першы
раз прыйшлі на сход “Пагоні”, і заклі-
каў прысутных знаёміцца, абменьвацца
інфармацыяй пра жыцьцёва патрэбныя
справы: працу, вучобу, жылло і г. д.
“Праз узаемную падтрымку і дапамогу
вы маццеце беларускую прысутнасьць
у Нью-Ёрку і ў Амэрыцы”.

Наступна сп. Зайка прадставіў
гасьцей сходу, навукоўцу-гісторыка На-
талью Гардзiенка зь Менску і дасьлед-
чыка-літаратуразнаўцу сп. Лявона
Юрэвіча з Брукліну. Абодва яны зьяў-
ляюцца ўкладальнікамі й рэдактарамі
трох выйшаўшых сёлета кнігаў па гіс-
торыі беларускай іміграцыі ў ЗША. У іх
ліку – манаграфія пра гісторыю найбуй-
нейшай беларускай арганізацыі ў ЗША
Беларуска-Амэрыканскага Задзіночань-
ня (БАЗА), напісаная сьв. пам. Зьміт-
ром Саўкам, гісторыкам і дасьледчыкам
іміграцыі, пад назваю “Беларуская цыві-
лізацыя ў Амэрыцы: Пяцьдзесят гадоў
Беларуска-Амэрыканскага Задзіночань-
ня 1949-1999”, і таксама кніга пра дзеве
найбольш значныя і ўплывовыя газеты
беларускай паваеннай эміграцыі: “Баць-

Натальля Гардзiенка

каўшчына”, што выходзіла ў Мюнхэне,
Нямеччына, з 1947 па 1966 год, і “Бела-
рус”, што пачаў выходзіць у Нью-Ёрку
ў 1950 годзе і выдаецца да сёньня. Так-
сама зусім нядаўна, літаральна некаль-
кі тыдняў таму, выйшла кніга “Зора” –
пра культурніцкую і грамадскую дзяяч-
ку беларускай грамады Амэрыкі, Зору
Кіпель (1927-2003).

Першай узяла слова госьця зь
Менску сп-ня Натальля Гардзiенка.
Яна сказала пару словаў пра сябе, сваю
дасьледчую працу, якая распаўсюджва-
ецца ня толькі на ЗША, але на беларус-
кія грамады па ўсім сьвеце. Натальля
зьяўляецца супрацоўніцай Беларускага
архіву-музею літаратуры й мастацтва ў

Менску, а таксама сяброўкаю Беларус-
кага Інстытуту Навукі й Мастацтва
(БІНiМ) у ЗША, і мае шэраг публіка-
цыяў па гісторыі беларускай дыяспары
ў Вялікай Брытаніі, Аўстраліі, Нямеч-
чыне, ЗША і Канадзе. Прамоўца пачала
зь першай кнігі, прысьвечанай Беларус-
ка-Амэрыканскаму Задзіночаньню, і
распавяла пра асобу яе аўтара, Зьмітра
Саўкі, гісторыка, перакладчыка і бібліё-
графа, што пэўны час жыў у Амэрыцы і
быў добра знаёмы з прадстаўнікамі бе-
ларускай грамады ў ЗША. Сп-ня Гардзi-
енка азнаёміла прысутных са структу-
раю кнігі, дзе знайшлося месца для ўсіх
арганізацыяў беларускай дыяспары ў
Амэрыцы, для “Гадавога цыкля Базаў-
ца” – сьвятаў і памятных датаў, шана-
ваных на эміграцыі. “Час і геаграфія –
ад канца 1940-х да канца 1990-х гадоў,
ад Чыкага да Каліфорніі. Прыводзяцца
падрабязныя зьвесткі пра рэлігійныя й
грамадзкія структуры беларусаў у Амэ-
рыцы, пра аддзелы БАЗА, пра публіка-
цыі, імпрэзы, пра рэгулярныя штодзён-
навыя Сустрэчы Беларусаў Паўноч-
най Амэрыкі. Другая частка кнігі – гэта
ўспаміны самых імігрантаў пра жыцьцё
ў Беларусі й Амэрыцы, што пасьпеў за-
пісаць сам Зьміцер Саўка падчас свайго
побыту ў Амэрыцы. Таксама важным
рэсурсам ёсьць добры біяграфічны да-
веднік, пададзены ў канцы кнігі”. Укла-
дальніца і рэдактарка кнігі выказала
спадзяваньне, што цяперашняму пака-
леньню маладых імігрантаў зь Беларусі
будзе неабыхае гэтае выданьне, што
заканчэньне на наступнай бачыне

Наша гісторыя

Да 80-годзьдзя аб'яднання Заходняй
Беларусі з БССР і СССР.

Сярод чужых войнаў, зьдэўстваў ворагаў, падзелу Беларусі і акупацыяў дзень 17 верасня 1939 году стаў выпадкам, калі гісторыя на імгненне павярнулася да нас тварам. Гэтая падзея ад нас не залежала, але рэальна яна аб'яднала нацыю і ўратавала адзіства краіны, хоць, як і ўсё дагэтуль, каштавала нам вялікай ахвярай крыві і тысячаў ахвярных жыццяў.

У гісторыі Беларусі XX стагодзьдзя самай чорнай падзеяй быў Рыскі падзел 1921 году, калі аслабленая краіна была лікві-

давана, падзелена і нацыю мэтанакіравана нішчылі з абодвух бакоў. Калі б не вайна — перспэктывы нацыянальна выжыць і аднавіць нацыянальную незалежнасьць у беларусаў ужо амаль не было б.

З гледзішча гістарычнага адзінства краіны акт савецкай акупацыі аб'ектыўна стаўся чыньнікам аб'яднання Беларусі і фактам аднаўленьня гістарычнай справядлівасьці, зьнішчанай у 1921 годзе. Так гэта трэба ўспрымаць, бо так гэта было. Аб'яднаньне пад савецкай акупацыяй каштавала нашаму народу пакутаў і страт, бо, як і падзел, сталася вынікам чужой вайны, тым самым адкрыла надзею дзяржаўнай незалежнасьці і адраджэньня.

Такая ёсьць наша беларуская гісторыя.

17 верасня 2019 г.

Зянон ПАЗЬНЯК

заканчэньне з бачыны 2

расказвае і паказвае жыццё іхных папярэднікаў, якія прыехалі ў Амэрыку пасьля Другой сусьветнай вайны і збудавалі, можна сказаць, першыя трывалыя падваліны для беларускай прысутнасьці ў ЗША. Сп-ня Гардзіенка распавяла таксама пра кнігу “Газэты “Бацькаўшчыны” і “Беларус”. Выбранае” — гэтая кніга ўяўляе сабою своеасаблівую анталёгію беларускага нацыянальнага, грамадзкага і культурнага жыцця на чужыне ад канца 1940-х гадоў па сёнешні дзень. Гэтыя два выданьні сталі сілаю, што яднала беларускую эміграцыю, фармавала яе палітычныя і грамадзкія пагляды, несла веды па гісторыі, літаратуры, этнаграфіі роднага краю, даносіла навіны з Бацькаўшчыны ды з іншых грамадаў беларусаў, у тым ліку на Падляшшы й Беластоцчыне. “Як і дасюль мы маем спрэчкі й дыскусіі пра тое, кім ёсьць беларусы, што складае беларускую ідэю і нацыянальную свядомасьць, так і ў першыя часы на эміграцыі беларускія людзі імкнуліся асэнсаваць сябе, сваю ролю і пазыцыю ў свеце і свае нацыянальныя карані. Таму значная частка матэрыялаў з абедзвух газэтаў была прысьвечаная гэтым і да сёня актуальным тэмам. Мы вырашылі зрабіць падборку тэкстаў па гэтай тэматыцы, што былі апублікаваныя ў разгледаных газэтах, але не зьяўляліся перадрукамі з іншых крыніцаў, а арыгінальнымі творамі. Тэксты акрамя разгляду нацыянальнай ідэі таксама зьмяшчаюць палеміку з савецкімі ідэялягамі й прасавецкімі асяродкамі ў Вольным Сьвеце і ў ЗША. У 1950-я 1960-я гады савецкая прапаганда імкнулася пашырыць рэпатрыяцыйны так званы рух “за вяртаньне на Радзіму”, і выдвалася на розных мовах, і ў тым ліку па-беларуску, газэта з гэткай жа назваю. Асобаў, што падтрымлівалі Саветы і купляліся на савецкую агітацыю, тады называлі “завяртанцы”. Хоць нейкая колькасьць людзей, пераважна з Эўропы й Аргентыны, сапраўды вярнулася ў Савецкую Беларусь, сярод амэрыканскай беларускай грамады іх былі адзінкі.”

Затым прамоўца спынілася на самай нядаўняй кнізе “Зора”. “Хоць я ня ведала Зору Купель асабіста, але шмат чула пра яе жыццё і працу ад шаноўнага вэтэрана беларускай грамадзкай дзейнасьці ў ЗША навукоўца-гісторыка др. Вітаўта Кіпеля. Зора Кіпель была дачкою вядомага журналіста Лявона Савёнка, што ў 1930-я гады пацярпеў ад сталінскага перасьледу “нацдэмаўшчыны”. З бацькамі яна выехала вайною зь Беларусі, жыла ў ДП-лягерах, вучылася ў Лювэнскім унівэрсытэце ў Бэльгіі. Па адкацы хімік, Зора скончыла пасьля пераезду ў ЗША таксама школу бібліятэказнаўства, і потым плённа працавала ў Славянскім аддзеле Нью-Ёрскай Публічнай Бібліятэкі, а таксама вяла актыўную грамадскую дзейнасьць сярод беларусаў Нью-Ёрку і Нью-Джэрзі. Зора Кіпель займалася таксама дасьледваньнем сярэднявечнай беларускай літаратуры і пераклала на ангельскую беларускую старажытную “Аповесьць пра Трышчана”. У кнізе адлюстраваныя ўсе бакі дзейнасьці Зоры Кіпель, сабраныя яе працы, у тым ліку ў галіне бібліяграфіі й літаратуразнаўства, і таксама ўключаныя ўспаміны яе пра часы дзяцінства й вайны, пераезд у Амэрыку і пра падарожжы на Бацькаўшчыну ў 1990-я гады.

Натальля Гардзіенка пасьля спынілася на супрацы з дасьледчыкам гісторыі беларускай грамады ў Амэрыцы др. Вітаўтам Кіпелем, распавяла пра кантакты беларускіх дзеячаў, у прыватнасьці Вітаўта Кіпеля і Янка Запрудніка, з архівам-музеем літаратуры й мастацтва ў Менску, і дзейнасьць Беларускага Інстытуту Навукі й Мастацтва, што рэгулярна выдае свае “Запісы” — адзіны пэрыёдык, альманах, прысьвечаны гісторыі й літаратуры беларускай дыяспары. Потым Н. Гардзіенка распавяла пра наступныя выдавецкія пляны, сярод бліжэйшых ёсьць выданьне кнігі-альбому пра беларускія нэкропалі ў сьвеце, што таксама зьяўляюцца вялікай, але малавядомай часткай нашай культуры, і заклікала прысутных дапамагчы ў зборы сродкаў для ажыццяўленьня гэтага

выданьня. “Калі атрымаецца, кніга выйдзе ў наступным годзе”. Затым выступоўца адказала на шматлікія пытаньні.

Затым са сваімі думкамі пра стан досьледаў беларускай эміграцыі выступіў калега і суаўтар Натальі Гардзіенка сп. Лявон Юрэвіч. Ён адзначыў важнасьць вывучэньня беларускай іміграцыі для разуменьня і захаваньня беларускай прысутнасьці ў Амэрыцы, і адзначыў, што як бы хто хацеў ці не хацеў, але ўсе тыя беларусы, што сёньня апынуліся ў ЗША ёсьць частка гісторыі эміграцыі, і яны таксама трапяць у працы гісторыкаў, можа ўжо наступнай генэрацыі. Па словах прамоўцы, “важна захаваць для вечнасьці ня толькі “Ягайлаў зь мячамі” (жартоўная спасылка на помнік літоўскаму князю й польскаму каралю Ягайлу ў Сэнтрал-Парку), але і тых звычайных працаўнікоў, што знайшлі новае жыццё ўдалечы ад Бацькаўшчыны, але не забыліся пра яе”. Сп. Л. Юрэвіч таксама зьвярнуўся да прысутных з прапановаю падтрымаць праект выданьня кнігі-альбому пра беларускія нэкропалі на чужыне.

Затым з інфармацыяй пра свой фільмовы праект перад прысутнымі выступіла сп-ня Насьця Сергіеня, яна распавяла пра асаблівасьці творчай дзейнасьці ў галіне кінематографу і пра сцэнарыстку фільму вядомай цяпер рэжысэркі зь Беларусі Дар’і Жук, Хельгі Ландаўэр, што ўзялася дапамагаць у праекце. Сп-ня Сергіеня распавяла пра кампанію па краўд-фандынгу (народнаму збору грошай празь сеціва) для свайго праекту і запрасіла далучыцца да падтрымкі.

Сп-ня Ганна Шарко распавяла пра дзейнасьць інтэрнэт-суполкі “Беларусы ЗША. Разам лягчэй”, што нядаўна правяла беларускі пікнік у Праспэкт-Парку, і запрасіла прысутных на канцэрт гурта “Стары Ольса” напачатку кастрычніка ў Нью-Ёрку.

Затым ў разьдзеле “Рознае” прагучэлі аб’явы і паведамленьні, адбыліся знаёмствы з гасьцямі аддзелу. Прысутныя мелі нагоду працягнуць калегаваньне пры віне і прысмаках.

Віталь ЗАЙКА

“Адукацыйнае” відэа ВВС

Брытанская карпарацыя ВВС нядаўна выпусціла відэа для школьнікаў 9-12 гадоў, у якім сьцьвярджаецца, што, акрамя жанчын і мужчын, існуе яшчэ больш за сто палоў чалавека. Гэтая стужка адна з дзевяці дапамагавых відэа, што будуць выкарыстоўвацца ў брытанскіх школах.

Такі дапаможнік цалкам ўпісваецца ў сучасную ілжывую сыстэму прапаганды гендэрнай разнастайнасці, якая атручвае дзіцячую сьвядомасць ад самага раньняга ўзросту. Крытыкі адразу абвінавачалі ВВС у тым, што кампанія патурэе распаўсюду дэзынфармацыі, бо праца журналістаў павінна абавязвацца на факты, а не прыдумкі. Байкі пра мноства палоў — зманлівая бессэнсоўная прапаганда, якая сыцрае традыцыйныя сэксуальныя нормы і паціху становіцца неафіцыйнай грамадзкай палітыкай ня толькі ў Вялікай Брытаніі, але ў ЗША і па ўсім сьвеце.

Але каму і для чаго гэта патрэбна? Паступовы, амаль незаўважны, працэс пачаўся, калі ў ангельскай мове агенты ўплыву пачалі замяняць граматычным тэрмінам “gender” біялагічны тэрмін “sex”. Мэта зразумелая — праграмаваньне сьвядомасці. Такая замена зьнішчае біялагічны кампанент адрозьнення жанчынаў і мужчынаў і адкрывае дзьверы эзатэрычнаму кампаненту, які дазваляе адмаўляць рэальнасьць і дае глебу для стварэньня альтэрнатыўнай рэальнасьці.

Людзі, якія заяўляюць, што належаць да нейкага іншага полу адрознага ад іхніх біялагічных прыкметаў, ёсьць мэнтальна хворымі. І доказы таму высокі ўзровень дэпрэсіі, неспакой, разлады харчаваньня, самагубстваў у гэтай групы людзей. Такія разлады псыхікі ва ўсё вякі лічыліся хваробамі і даволі паспяхова лячыліся адпаведнымі спэцыялістамі.

Калі нейкая асоба глядзіць на сябе ў люстэрка і бачыць там істоту супрацьлеглага яе біялагічным прыкметам полу, то ён ці яна стварае альтэрнатыўную рэальнасьць. Людзі, якія дабраахвотна паддаюцца такой штучнай рэальнасьці, вельмі лёгка трапляюць пад уплыў і вядуцца палітыкамі, і гэта робіць іх рабамі дзяржавы.

А ВВС і ўсё іншыя, хто пашырае трансгендэрную хлусню, гэтаму спрыяюць.

Я. З.

Грэта паблажліва злуецца

У мінулым месяцы мы ўсе змаглі пазнаёміцца з Грэтаю Тунбэрг, дзяўчынаю-падлеткам з мэнтальнымі адхіленьнямі са Швэцыі, якая кінула школу і правярнула найбольшы прапагандысцкі трук у кульце змагароў са зьменаю клімату ад часу заснаваньня гэтага культу. Спачатку яна натхніла 1,4 мільёны школьнікаў з 112 краінаў сьвету кінуць заняткі і выйсьці пратэставаць супраць “зьмены клімату”. Тады яна ўзыйшла на борт “кліматычна дружалюбнага” карабля і зь вялікім розгаласам перасякла Атлянтыку і прыбыла ў ЗША і ААН.

У ААН яе дзівоцтва стала яшчэ недарэчнейшым. Хіба ўпершыню ў гісторыі гэтай арганізацыі дзіця было прадстаўлена сапраўдным экспертам па клімату і яму дазволілі неверагодную дэклямацыю, якая заклікала ўрады зрабіць немагчымыя захады для зьмякчэньня “зьмены клімату”. Яна павучала з трыбуны: “Сваімі пустымі словамі вы ўкралі мае мары і мае дзяцінства. Але мне яшчэ пашчасыліся. Людзі пакутуюць. Людзі паміраюць. Абвальваюцца цэлыя экасыстэмы. Мы ў пачатку масавага выміраньня. І ўсё, пра што вы можаце гаварыць, гэта грошы і байкі пра вечны эканамічны рост. Як вы асьмельваецеся!”

Тады гэтая дзяўчынка з фільму жахаў дадала да папярэдняе выказанай купы глупстваў заяву, што “зьніжэньне выкідаў удвая цягам наступных дзесяці гадоў — гэта занадта мала і занадта позна, каб зьберагчы плянэту для такіх як яна”. Праўдападобна, Тунбэрг шчыра верыць у гэтыя глупствы.

Але ўсё гэта няпраўда. Людзі не пакутуюць і не выміраюць ад зьмены клімату, экасыстэмы не абвальваюцца. Толькі дзецям прамываюць мазгі гэтымі выдумкамі штодня. І ці варта здзіўляцца, чаму сучасныя дзеці такія няшчасныя і схільныя да самагубстваў.

Яе мары і дзяцінства не былі ўкрадзеныя людзьмі, якія добра бачаць, што запалохваньне зьменаю клімату ёсьць сучасным падманам. Калі яе мары і дзяцінства і былі некім скрадзеныя, то зрабілі гэта менавіта тыя махляры, што прапіхваюць ідэю канца сьвету ўжо сорок зь нечым гадоў, і яе ідыёты-бацькі, якія не змаглі навучыць яе нічому лепшаму.

Я. З.

Уплаты ў Згуртаваньне Складкі й ахвяраваньні:

В. Балашчэнка	60
В. Барцэвіч	60
В. Біліда	60
Д. Біліда	60
А. Лапцёнак	60
З. Манчук	60
А. Несьцераў	60
Г. Несьцерава	60
А. Пазьняк	60
С. Сіткевіч	60

Усім шчыры дзякуй!

Шаноўныя сябры! Калі ласка, сваё часова абнаўляйце падпіску на “Весткі й Паведамленьні” Стан падпіскі глядзіце на канвэрце справа ад прозьвішча.

Наступны сход

Беларуска-Амэрыканскага
Згуртаваньня “ПАГОНЯ”
адбудзецца ў суботу **12 кастрычніка 2019 г.** а 6-й вечара ў Доме Маракоў на Мангэтэне па адрасу:
Seafarers and International House
123 East 15th Street
New York, NY 10003.

Даезд цягнікамі падземкі **L, N, Q, R, W, 4, 5, 6** да прыпынку **Union Square.**

Будынак Дома Маракоў знаходзіцца адзін блёк на ўсход ад **Union Square** па **15-й вуліцы** на скрыжаваньні з **Irving Place.**

Заля сходаў на 2-м паверсе.

Ахвяравалі на выданьне бюлетэня Весткі й Паведамленьні:

А. Адамчык	30
В. Біліда	30
З. Манчук	30
Л. Місевич	30
Г. Несьцерава	30
А. Пазьняк	30
Н. Сергіеня	30
С. Сіткевіч	30

Шчыры дзякуй!

Паважаны сп. **Віталь Красьнік**, калі ласка, паведаміце рэдакцыі “Вестак і Паведамленьняў” ваш дакладны паштовы адрас.